

Raimon, en la presentació de l'exposició a la UPV. / EFE

Raimon celebra a València els 50 anys d'«Al vent»

T. RODRÍGUEZ / València
 ● Són molts els homenatges que Raimon està rebent amb motiu dels cinquanta anys de la composició del símbol inequívoc de la Nova Cançó, *Al vent*. La Universitat Politècnica de València s'ha volgut sumar als reconeixements públics al cantautor (Xàtiva, 1940) i ho ha fet amb una exposició retrospectiva sobre l'autor que ell mateix va inaugurar ahir. La mostra consta de diversos centenars de peces, entre les quals destaquen una trentena de cartells de diferents actuacions de Raimon des de 1963 (Alemanya, França, els EUA, Mèxic, el Japó, etcètera) fins a l'actualitat, i 12 obres d'art originals de l'homenatjat, que inclouen creacions de Tàpies, Miró i Alfaro, entre altres grans noms. Juntament amb això, fotografies, LP, CD, llibres, retalls de premsa i un llarg etcètera d'elements que per si sols parlaran a l'espectador sobre la vida i l'obra del músic valencià.

Juntament amb la mostra, cal destacar el concert antològic (ja no hi queden entrades) que Raimon oferirà aquest divendres, 8 de

maig, a la sala d'actes de la UPV. Acompanyat de Fernando Serena (contrabaix), Miquel Blasco (guitarra), Joan Urpinell (guitarra) i Pau Domènec (clarinet i clarinet baix), Raimon interpretarà peces com ara *Som*, *La pedra* i *A colps*, que juntament amb *Al Vent* formen part del seu primer disc. A més, els assistents escoltaran per primera vegada una de les seues últimes composicions, dedicada a València. Raimon posarà així fi al silenci que ha mantingut des del seu últim concert, el 2000, a la capital valenciana. «Tinc poc contacte amb el públic valencià, i això m'entristeix», va declarar. A més, la UPV ha decidit dur a terme l'edició d'un CD amb versions del tema d'autors com ara Carreras, Serrat, Dyango, Miquel Gil i Verd Cel, Ester Formosa i Toti Soler. Completen l'antològica tres publicacions: un catàleg sobre l'exposició, i la reedició del poemari de Raimon *D'aquest viure insistent* i de la biografia que Joan Fuster va publicar sobre l'artista el 1964, i que va completar i va reeditar el 1988. L'exposició estarà oberta fins al 23 de juny.

A Madrid no hi ha platja

Colectivo Anatomía debuta a Barcelona interaccionant amb el públic

JORDI BORDES / Barcelona
 ● Com que a Madrid no hi ha platja, els membres de Colectivo Anatomía no es podien plantejar un concert per a 15 espectadors amb les onades del mar de so de fons mentre surt el sol. El grup experimenta amb un tipus de teatre que parteix dels impulsos, de la pluja d'idees, i a partir de trets autobiogràfics desenvolupa una dramaturgia per trobar contínues interaccions amb el públic. Des d'avui i només fins al 24 de maig, aquest grup d'amics, que ni es preocupen de legalitzar el seu nom, han decidit presentar-se a Barcelona. L'Espai Brossa els ha servit de marc. Els han triat després que algú els recomanés el seu treball *Territorio: sad y k*, presentat en els Encuentros de Magalia del 2007. El director del Brossa, Herman Bonnín, reconeix que les vibracions s'han limitat a unes trucades telefòniques. L'honestetat en la recerca de nous camins els ha fet coincidir amb la curiositat de Brossa.

Colectivo Anatomía presentarà quatre treballs, que han construït els membres d'aquest col·lectiu anàrquic, que tempten la lògica teatral. Fins a trencar-la. Amb la intuïció com a brúixola. I amb molt bagatge teatral a l'esquena. Paloma Calle va escriure una peça en què feia una dissecció dels seus sentiments, «llavors estava més morta que viva». Els seus pensaments, els desmembren entre ella mateixa i Claudia Faci, que es converteixen en una mena de germanes antagonistes. Per contrast, apareixen el músic Óscar Villegas i *El primo de Saint Tropez* (he-

Un detall d'*Intermedio*, un pícnic enmig d'un concert.

terònim de l'actor Jesús Barranco). L'obra es podrà veure fins al 17 de maig.

Intermedio és del duet format per Niña Jonás (Luciana Pereyra) i el Sr. Curí (Villegas). Aquest treball aparentment amable juga amb la realitat. Imagina una pausa en un concert, un descans entre dos treballs conceptuals. Claudia Faci diu d'aquest pícnic (cuinen, conviden i preparen còctels per al públic) que, sense buscar-ho, han fet una peça naturalista —«és Txèkhov»—. Els dos actors es parlen en veu baixa mentre projecten pensaments i cites que escriuen a l'ordinador, que es projecta a la pantalla. És una pausa en un teòric concert. Villegas reconeix que van a

més concerts que al teatre perquè els fascina «l'energia de la música». Més compromesa és la peça *Agnès*. Faci, en aquesta peça debuta i ho fa confrontant el seu moment vital, també prou existencialista, amb textos de Chantal Maillard, extrets del llibre *Filosofia en los días críticos*. La necessitat del contacte amb l'altre de Maillard, Faci el trasllada a trencar la paret amb el públic. Serà del 22 al 24.

Al telefèric?

Jesús Barranco convida a tres *performances* que formen part dels 20 diàlegs que treballa des de fa mesos i que es convertiran en espectacle a partir del 10 de juny. Barranco (com a

autor utilitza l'heterònim de Fedón) investiga sobre els minuts abans que Sócrates es prengués el verí per suïcidar-se. Barranco va començar a treballar en aquesta investigació sobre el més enllà a partir de la mort de la seva mare. Ell, com la resta dels membres del grup, utilitza un personatge per distanciar-se del seu jo real. *Diálogos de Fedón* es treballa en tres moments: el 16 de maig es farà un passeig pel Born en què s'imaginarà l'última conversa que Sócrates tindria amb els seus quinze deixebles. En aquesta peça, Fedón imagina un diàleg de dos bessons. L'un diu a l'altre que «no es vol perdre la seva mort»; diumenge 17, a la matinada, es farà un concert a la Barceloneta amb música electrònica i absent. Serà pels volts de la cinc de la matinada. Aquest concert de música electrònica (el públic haurà de dur auriculars) simularà l'instant en què Sócrates es pren la cicuta. Per últim, el 21 de maig, Fedón i Paloma Calle simularan el trànsit a un nou estadi viatjant amb el telefèric. Per a totes aquestes accions, cal reservar entrada a l'Espai Brossa.

El cicle coincideix amb el cicle de teatre emergent *Radicals lliure*. El col·lectiu de Madrid, que té connexions amb Colectivo 96° (ex-Amaranto) però desconeix el treball de La Quadra Màgica, reconeix que hi ha molt desconeixement dels treballs de cadascú. «Es desaprofita molt treball», diu Luci. Amb el cicle, volen potenciar aquesta fluïdesa. Que, d'alguna manera, a Madrid hi arribin les onades de la Barceloneta.

La informació local a internet

La major part de les coses que necessites són a prop teu i sovint són les més importants: una farmàcia de torn, el temps, la programació cultural, la informació del teu país, del teu poble, de la teva ciutat. Just el que trobaràs a www.elpunt.cat.

EL PUNT.CAT

Perquè les ciutats són capitals

www.elpunt.cat